

Wind is leuk en stom

Fleur komt een middagje oppassen.
Buiten stormt het. De bomen zwiepen
heen en weer en herfstbladeren worden door de
lucht geblazen.

Kolletje en Dirk zitten aan de keukentafel te
tekenen. Fleur pakt Kees uit de box en gaat
hem in bed leggen voor zijn middagslaapje.
Kolletje en Dirk tekenen een storm. Ze
laten van alles door de lucht waaien: blade-
ren, hoeden, dozen, een vlieger.

‘Ik laat ook een hondje door de lucht
vliegen,’ zegt Dirk.

‘Doerak?’ vraagt Kolletje.

‘Nee, een ander hondje. Ik vind
het zielig om Doerak te laten weg-
waaien.’

Kolletje vindt het een grappig idee.

‘Het waait ook hard in de dieren-
tuin. Hier waait een aap en daar
een olifant.’

‘Een olifant kan niet,’ zegt Dirk.

‘Op een tekening mag alles,’
vindt Kolletje.

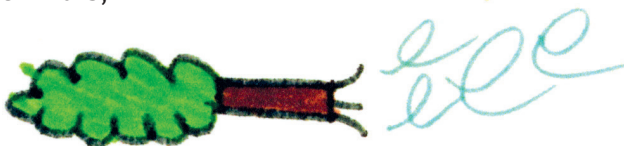
'O, dan laat ik een auto door de lucht vliegen,' zegt Dirk, en hij gaat meteen aan de slag.

Kolletje en Dirk verzinnen steeds gekkere dingen die door de storm weggeblazen worden. Een huis, een boom...

Als Fleur weer beneden is, bekijkt ze de tekeningen. Ze vindt ze prachtig.

'Op onze tekeningen waait het ook heel hard,' zegt Kolletje. 'Alles vliegt door de lucht.'

Buiten gaat het steeds harder waaien.

'Ik heb een leuk plannetje,' zegt Fleur. 'Ik maak mijn haar los en jij haalt je strikken uit je haar. Dan gaan we in de wind staan en maak ik een selfie van ons drieën.'

'En ik dan?' pruilt Dirk.

Fleur grinnikt. 'Doe jij ook maar je strikken uit. Nee, grapje, hoor. Misschien waait het zo hard dat je krullen eruit waaien.'

Fleur haalt het elastiekje uit haar staart en trekt haar jas aan. Dan haalt ze de strikken uit Kolletjes haar.

'Kom, jongens, jassen aantrekken.'

Kolletje moet er steeds aan denken dat Dirks krullen straks weg zijn. Dat zou er heel gek uitzien.

Ze vindt die krullen juist zo mooi.

Als Fleur de deur opent, waaien er meteen herfstbladeren de gang in. Buiten wapperen hun haren alle kanten op en moeten ze heel hard praten, anders verstaan ze elkaar niet.

'Kom maar mee naar de stoep!' roept Fleur. Ze hurkt tussen de kinderen in en zegt: 'En nu lachen!' Ze maakt snel een paar foto's.

Dan waait er ineens een grote, witte envelop voorbij.

'Pak 'm!' horen ze iemand roepen.

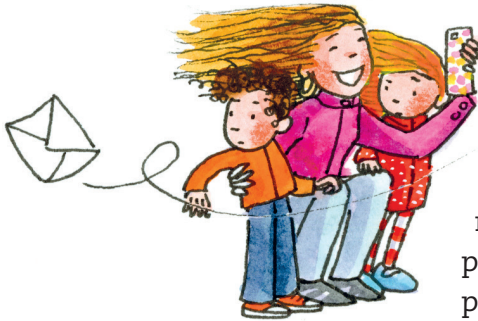
Het is postbode Najib. Hij rent met zijn karretje over de stoep naar hen toe.

'Wacht hier, jongens,' zegt Fleur.

Ze begint achter de envelop aan te rennen. Hij blijft even tegen een boom plakken, maar net als Fleur hem wil pakken, waait hij weer verder.

Kolletje knijpt

haar ogen stijf dicht, denkt aan Fleur die de envelop grijpt en zegt: **'Katharina Orselia Laetitia.'**

Intussen is Najib bij Kolletje en Dirk aangekomen. 'Houden jullie mijn karretje even vast, dan ga ik Fleur helpen.'

En weg is hij.

Kolletje en Dirk pakken het karretje stevig beet.

Het plastic flap-pert en de wind trekt eraan. In de verte zien ze Fleur en Najib achter de envelop aan rennen.

Soms blijft die even liggen, maar steeds grijpen ze mis.

Dan zien ze meneer De Jong en Doerak aankomen.

Ze zijn in het park geweest. Najib en Fleur roepen naar meneer De Jong. De envelop waait de stoep op, vlak voor zijn voeten. Hij rijdt er meteen een wiel van zijn rollator bovenop. Fleur is het eerst bij hem en raapt de envelop van de grond. Kolletje en Dirk juichen.

Als de kinderen weer binnen zijn, bekijken ze de foto van hen drieën met hun haren in de wind. Ze hebben ook nog een foto van meneer De Jong en Najib met de envelop gemaakt. 'De harde wind is leuk, maar ook stom,' vindt Kolletje. Ze kijkt naar Dirk. Gelukkig zitten alle krulletjes nog op zijn hoofd.

